

Vår ref.
08/1025-30

Dato:
10.12.09

Anonymisert versjon av sak

ANONYMISERT VERSJON AV SAK

Likestillings- og diskrimineringsombudet viser til klage av 1. juli 2008 fra A.

A og hans familie ble gitt begrenset adgang til Olavsberget camping og badeplass den 25. juni 2008. A hevder grunnen til begrensningen er hans etniske bakgrunn som tater.

Likestillings- og diskrimineringsombudet har kommet frem til at Olavsberget camping og badeplass har handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 første ledd, da A ble bortvist.

Likestillings- og diskrimineringsombudets uttalelse kan påklages til Likestillings- og diskrimineringsnemnda. Klagefristen er tre uker fra mottakelse av dette brevet, se vedlagte orientering.

BEGRUNNELSE FOR OMBUDETS UTTALELSE

Sakens bakgrunn

25. juli 2008 forsøkte A og hans og hans familie å sjekke inn på Olavsberget camping og badeplass (Olavsberget), men ble bortvist.

A reiste med sin ektefelle og sønn og ankom Olavsberget midt på dagen. De kjørte to biler, som hadde en vogn hver. Planen var at sønnen skulle kjøre videre dagen etter, mens A og hans ektefelle ønsket å bli på campingplassen i tre til fire dager.

A hevder at de ble møtt i porten av eieren av campingplassen og fikk beskjed om at de ikke var ønsket som gjester. A påstår at eieren oppga ulike grunner for dette; først at bilene deres var for store, dernest at vognene var for store, og til sist at det var nysådd. Til slutt fikk de tilbud om å overnatte *en* natt mot at bilene ble parkert i veikanten, utenfor campingplassen. A og ektefellen hans oppfattet dette som en avvisning, og besluttet derfor å dra videre.

A oppgir at han kjører en standard Chevrolet Tahoe, i følge ham er ikke dette en spesielt stor bil i norsk bilpark. A hevder at mange av de andre bilene som sto parkert inne på området, var større enn hans bil. I følge A var det dessuten god plass til flere biler.

A opplevde bortvisningen som uforståelig og spurte derfor om eieren gjenkjente A og hans familie fra tidligere og hvorvidt hun hadde hatt noen negative opplevelser med familien. A hevder at eier uttalte at hun gjenkjente familien men kunne ikke vise til kritikkverdige forhold ved de som begrunnet avvisningen. A hevder at han er blitt utsatt for diskriminering på grunn av hans tater bakgrunn, fordi han og hans familie ikke fikk tatt seg inn på campingplassen.

Olavsberget camping og badeplass benektet i telefonsamtale med ombudets saksbehandler at bortvisningen hadde noe med As etniske bakgrunn å gjøre. Eieren av campingplassen hevder at bilen som A og hans familie kjørte, var for stor og at de derfor måtte parkere på anvist plass utenfor campingplassen. For øvrig har campingplassens innehaver ikke redegjort nærmere for hvorfor A bare ble tilbudt å ta inn på campingplassen for kun en natt, når de ønsket å oppholde seg der i inntil fire netter.

Diskrimineringsloven

Likestillings- og diskrimineringsombudet håndhever blant annet diskrimineringsloven, som forbyr diskriminering på grunn av blant annet etnisitet, jf. lovens § 4 første ledd.

Loven oppstiller et unntak for forskjellsbehandling som er *”nødvendig for å oppnå et saklig formål, og som ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller de som forskjellsbehandles”* jf. § 4 fjerde ledd.

Hvis det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at det er grunn til at det har skjedd en diskriminering skal det legges til grunn at det har funnet sted *”hvis ikke den som er ansvarlig for handlingen, unnlåtelsen eller ytringen sannsynliggjøre at det likevel ikke har funnet sted slikt brudd”* jf. diskrimineringsloven § 10.

Ombudets vurdering

Etter diskrimineringsombudsloven § 3 tredje ledd kan Likestillings- og diskrimineringsombudet gi uttalelse om hvorvidt et forhold er i strid med bestemmelser diskrimineringsloven. Det er helt klart at personer med taterbakgrunn er vernet av lovens forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet.

Det ombudet skal ta stilling til i denne saken, er om A er blitt utsatt for diskriminering på grunn av hans bakgrunn som tater. Spørsmålet er om han ble behandlet dårligere enn andre var/ville ha blitt behandlet i en tilsvarende situasjon, og hvorvidt den angivelige forskjellsbehandlingen hadde sammenheng med hans etnisitet.

Likestillings- og diskrimineringsombudet vil først ta stilling til om det er grunn til å tro at campingplassen la negativ vekt på hans etnisitet da de nektet han og hans familie å ta inn på plassen for mer enn en natt, og stilte som vilkår at bilen ble parkert på anvist plass utenfor campingplassen.

A hevder at den eneste grunnen til at han ble nektet adgang til campingplassen med mindre han ville akseptere de nevnte restriksjonene, var at han og hans familie tilhører en etnisk gruppe som campingplassen ønsker å stenge ute.

Det er klager som starter en klageprosess og som har bevisføringsplikten i første omgang. Det at A har taterbakgrunn, er ikke tilstrekkelig for å si at det er grunn til å tro at han er blitt utsatt for ulovlig forskjellsbehandling. En påstand om

diskriminering må vurderes opp mot hendelsesforløpet og sakens ytre omstendigheter. I denne sammenhengen er campingplassens redegjørelse i saken sentral.

Olavsberget camping og badeplass tilbyr tjenester i form av camping for bobiler, campingvogner og telt. Tjenesten er tilgjengelig for allmennheten, og det naturlige er at alle gjester får adgang til området når det er ledig kapasitet. Det å avvise en potensiell bruker av campingplassen som ønsker å ta seg inn på plassen når det er ledig plass der, vil i utgangspunktet bety at campingplassen har vurdert vedkommende som en del av en ikke ønsket kundegruppe.

Campingplassen har forklart at A ikke fikk parkere bilen inne på campingplassen fordi den var for stor. A avviser at hans bil er spesielt stor. Han viser også til at andre biler som sto parkert inne på området, var større enn hans bil. I følge ham var det dessuten plass til flere biler på plassen. Dette er ikke avvist av campingplassen, som heller ikke har godtgjort at campingplassen var full den aktuelle dagen. Ombudet ser at partene har avvikende oppfatning av hva som kan regnes som en stor bil, men finner ikke at en slik uenighet kan tillegges særlig vekt. Selv om man anser en Chevrolet Tahoe som en stor bil, har campingplassen etter ombudets vurdering ikke godtgjort at belegget på campingplassen denne dagen var så stort at det ikke var mulig å ta inn As bil i tillegg. Campingplassens forklaring om at bilen var for stor, fremstår derfor som et vikarierende argument for ikke å slippe A inn.

Innehaveren av campingplassen har dessuten avvist å redegjøre nærmere for hvorfor A kun ble tilbudt å overnatte en natt, og ikke inntil fire netter, som han hadde ønsket.

Likestillings- og diskrimineringsombudet mener ovenstående gir grunn til å tro at A ble bortvist på grunn av sin etniske bakgrunn, jf. diskrimineringsloven § 10.

Bevisbyrden har derfor gått over på Olavsberget camping og badeplass. Olavsberget må dermed sannsynliggjøre at det likevel var andre grunner enn As etniske bakgrunn som førte til at han og hans familie i realiteten ble avvist ved at campingplassen kun lot dem overnatte en natt under restriksjoner, jf. diskrimineringsloven § 10.

I sin redegjørelse til ombudet har Olavsberget utelukkende vist til at As bil var for stor. I brev av 5. september 2008 og telefonsamtale av 24. oktober 2008 ba ombudets saksbehandler innehaveren av Olavsberget camping og badeplass om å redegjøre ytterligere for årsaken til at A kun fikk overnatte dersom han aksepterte å parkere bilen utenfor campingplassen, og kun for en natt. Ombudet ba spesielt om å få opplyst hvorvidt campingplassen har retningslinjer som setter rammer for biler av ulike størrelser. Dersom dette ikke var tilfelle, ønsket ombudet å få opplyst hvorfor

bilen til A ble vurdert som for stor, særlig med tanke på at han har fått adgang til andre campingsteder med samme bilen. Innehaveren av Olavsberget har imidlertid uttalt at de anser saken som tilstrekkelig opplyst og unnlot derfor å redegjøre nærmere for sakens bakgrunn. Ombudet kan derfor ikke se at Olavsberget har redegjort tilstrekkelig for hvorfor As bil ble vurdert som for stor og hvorfor han ble bedt om å parkere utenfor porten.

Etter ombudets vurdering er ikke en uttalelse om at bilen var for stor, en tilstrekkelig begrunnelse for at A og hans familie ble ilagt restriksjoner da de ville ta inn på campingplassen. Likestillings- og diskrimineringsombudet finner på denne bakgrunn at Olavsberget camping og badeplass ikke har sannsynliggjort at det er andre grunner enn etnisitet som var årsaken til at A kun fikk overnatte en natt, forutsatt at bilen ble parkert utenfor.

Likestillings- og diskrimineringsombudet er derfor kommet frem til at Olavsberget camping og badeplass har handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 da de nektet A adgang til campingplassen for mer enn en natt, og kun dersom han parkerte bilen utenfor campingplassens område.

I saker om diskriminering på grunn av blant annet etnisitet, har den diskriminerte rett til erstatning og oppreisning etter diskrimineringsloven § 14. Ombudet håndhever ikke reglene om oppreisning og erstatning. Slikt krav må fremmes for domstolen.

Ombudet oppfordrer allikevel partene til å komme frem til en frivillig løsning. Ombudet ber om en tilbakemelding på om Olavsberget camping og badeplass vil komme til en minnelig løsning med A.

Dersom partene ikke kommer fram til en frivillig løsning, har ombudet adgang til å bringe saken inn for Likestillings- og diskrimineringsnemnda. Ombudet ber om tilbakemelding innen **10. desember 2008**.

Med vennlig hilsen

Beate Gangås

Vedlegg: Orientering om adgangen til å bringe en sak inn for
Likestillings- og diskrimineringsnemnda

Kopi: A